

LÁ THƯ MỤC VỤ

Buổi tối ngày 3 tháng Giêng năm 1978, sau khi bị còng tay từ công trình thủy lợi Long Trường – Phú Hữu rồi bị chở về biệt thự của ‘Tu Long’ (phó ty công an huyện Thủ Đức) và sau đó tống vào buồng tối của trại giam “Con Gà Quay” gần ngã tư Thủ Đức, tôi đã phạm một lỗi lầm đầu tiên và lớn nhất trong đời, đó là tôi đã nhìn lầm một người, mà bài học ấy tuy đã 46 năm rồi tôi vẫn không bao giờ quên vì nó cay đắng lắm !

Sau khi những người cai tù cẩn thận bắt tôi xỏ hai chân qua hai lỗ trên vách và họ cùm hai cổ chân lại bằng một tấm ván dài có sẵn bên ngoài, rồi còng hai tay tôi vòng sau lưng, họ đóng cửa lại và bỏ đi, tôi hoàn toàn không trông thấy gì cả vì tối đen như mực. Nhưng lúc họ đẩy tôi vào, nhờ ánh sáng do cánh cửa mở ra nên tôi kịp trông thấy có một tù nhân cũng bị cùm chân và bị còng tay đã có mặt trong cái buồng giam tối tăm ấy.

Đó là một tù nhân độ chừng bốn mươi tuổi với gương mặt hiền lành phúc hậu. Có lẽ biết tôi mới bị bắt nên nhân vật ấy đợi cho tôi bớt hoang mang sợ hãi rồi mới bắt đầu hỏi thăm và an ủi tôi. Người ấy tự xưng tên họ là Trần X X (xin phép cho tôi tạm giấu tên), trước khi bị cộng sản bắt giam, ông đã từng là một giáo sư trung học. Đúng là cách ăn nói của một thầy giáo, dùng từ ngữ thật chính xác, giọng nói rất trầm ấm và truyền cảm, ông khuyến khích tôi an tâm tin tưởng vào sự Quan Phòng của Chúa vì ông cũng là một Kitô hữu 54 (di cư từ Bắc vào Nam năm 1954). Sau khi thăm hỏi qua loa, ông mời tôi cùng lần chuỗi Mân Côi với ông.

Tôi an tâm và tin tưởng vị giáo sư ấy và xem ông như là một vị cứu tinh mà Chúa sai đến để nâng đỡ tôi. Mặc dầu năm ấy tôi đã 28 tuổi rồi, nhưng kinh nghiệm ở đời chưa có bao nhiêu vì từ lúc 14 tuổi đã vào nhà Dòng sống trong hoàn cảnh tu trì hơn 14 năm. Sau những chuỗi Mân Côi, chúng tôi bàn chuyện với nhau, tôi khám phá kiến thức rất sâu rộng của ông về chính trị đang diễn ra trên bàn cờ thế giới, nhất là những gì xảy ra sau ngày miền Nam rơi vào tay cộng sản. Thỉnh thoảng ông hỏi lý do vì sao tôi bị bắt, tôi tin ông nên nói lên sự thật những gì mà tôi biết, liên can đến vụ án trong tu viện La San Mossard Thủ Đức mà tôi đã ở đó hơn 7 năm.

Cứ độ chừng nửa đêm là họ lại tháo cùm chân tôi ra để dẫn tôi đi ‘làm việc’ (tức là bị đem lên hỏi cung !). Hai lần đầu họ chỉ hỏi chung chung về lý lịch và nghề nghiệp, nhưng lần nào cũng đề nghị tôi công khai tuyên bố bỏ đạo kèm với lời hứa sẽ được thả về ngay. Họ muốn ‘tóm’ hết những anh em trong tu viện La San mà vì một lý do nào đó, đã không có mặt khi họ ập vào tu viện. Họ chất vấn tôi về anh Denis Bùi Văn Nhơn (hiện đang định cư bên Hoa Kỳ) khiến tôi suy ra rằng anh Nhơn chưa bị bắt. Mỗi lần ‘làm việc’ xong họ lại cho tôi vào rọ (cùm chân còng tay) đầu óc tôi suy nghĩ tứ tung, chính lúc ấy vị giáo sư kia lại an ủi tôi và bảo tôi cùng với ông ấy dâng lời cầu nguyện. Trong mắt tôi, vị giáo sư ấy chính là một thiên sứ được Chúa phái vào trong ngục để giữ gìn tôi khỏi phải rơi xuống hố sâu của tuyệt vọng và do đó có thể đánh mất chính niềm tin.

Trong lần ‘làm việc’ thứ ba, viên chấp pháp (người hỏi cung) tên là Lê Canh nói toạc ra rằng : “Mày cứ khai thật hết đi, cứ quanh co giấu giếm làm gì vì chúng ông biết hết cả rồi !”. Quả thật, tôi rất ngạc nhiên vì hẳn biết những gì tôi đã tâm sự với vị giáo sư họ Trần, hẳn kể ra những chi tiết rất cụ thể. Sau lần hỏi cung đó, trở về cái ‘rọ’, tôi không còn gặp lại vị giáo sư đáng kính (hay đáng khinh) mãi cho đến hôm nay. Ông ấy đã chơi trò ‘khổ nhục kế’ thật hoàn hảo để lập công chuộc tội hầu hy vọng sẽ được thả về sớm hơn. Đời là thế !

Ở trần gian này, chúng ta dễ hiểu lầm về nhiều điều và nhiều người. Nhân loại đã từng hiểu lầm rằng địa cầu đứng yên trong khi mặt trời lại di chuyển chung quanh. Cho đến khi khoa học chứng minh ngược lại rằng mặt trời đứng yên, chính trái đất mới xoay chung quanh. Nhân loại đã từng hiểu lầm về nhân vật khét tiếng Hitler, riêng người dân Đức đã tôn sùng ông như vị cứu tinh dân tộc. Thế mà chính sự điên cuồng của ông đã giết chết hơn 50 triệu sinh mạng. Nhân loại cũng đã hiểu lầm về Thiên Chúa. Người ta cứ tưởng Đấng Cứu Thế sẽ uy nghi từ trên mây trời hiện xuống. Không ngờ Ngài lại được một thôn nữ bình dị hạ sinh. Người ta cứ tưởng Đấng Cứu Thế phải ngự đến trong cung điện sang trọng. Không ngờ Ngài lại được sinh ra trong chuồng bò. Người ta cứ tưởng Đấng Cứu Thế phải là một vị vua có kẻ hầu người hạ. Không ngờ chính Ngài lại quỳ xuống hầu hạ và rửa chân cho các môn đệ. Hôm nay, sau khi nghe các môn đệ báo cáo về dư luận quần chúng, Chúa Giêsu thấy họ quá sai lầm về vai trò ‘Cứu Thế’ của Người. Thật uổng công khi Chúa huấn luyện các ông !

Chúng ta dễ hiểu lầm về người khác vì trên đời này có những con người tiềm ẩn tâm địa quanh co gian ác. Hiểu lầm về Thiên Chúa thì quá thiệt thòi, vì Thiên Chúa luôn luôn là Chân- Thiện- Mỹ. Ngài thật lòng muốn chúng ta được hạnh phúc đời đời, phần chúng ta có thật lòng muốn hay không ?